

Р Е Ш Е Н И Е № 96

гр.Попово, 23.03.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Поповският районен съд, в публично заседание на седемнадесети март през две хиляди и десета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЯВОР ТОМОВ

при секретаря М.А., като разгледа докладваното от с ъ д и я т а **НАХД № 42 по описа за 2010 г. на ПРС**, за да се произнесе взе предвид следното:

Административнонаказателното производство по чл.59 и сл. от ЗАНН е образувано по жалба на И.Г.И. ***, против НП № 103/10.12. 2009 г. на Директора на ДЛС"Черни Лом" гр.П., с което са му наложени административни наказания „глоба” в размер на 200 лв. и „лишаване от право на ловуване” за срок от 3 г. за това, че „на 24.10.2009 г., след обявд, в землището на с.С., община П., до ловната хижа, в съучастие с други ловци, е укрил 1 бр. убит дивеч – сърна, без да уведоми компетентните органи” – **нарушение по чл.85 от Закон за лова и опазване на дивеча /ЗЛОД/.**

В жалбата се оспорва извършването на посоченото нарушение, като се твърди, че при ангажиране на отговорността на нарушителя са допуснати съществени нарушения на процесуални правила, водещи до опорочаване на производството. В с.з. жалбата се поддържа изцяло чрез процесуален представител адв.С.С. от АК В.Т., който ангажира допълнителни гласни доказателства, пледира за отмяна на обжалваното НП.

Въззиваемата страна редовно призована, чрез процесуалния си представител адв. Г. от АК Ш. счита жалбата за неоснователна, пледира за решение, с което да бъде потвърдено атакуваното НП, алтернативно делото бъде спряно поради данни за престъпление по чл.290,ал.1 НК, до произнасяне на РП Попово.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, прие за установено следното от фактическа страна:

Жалбата е подадена в срока и по реда на чл.59 и сл. ЗАНН и е процесуално допустима. Съгласно разрешително за групов лов № 059610, издадено от ДЛС"Черни Лом" гр. П. (приложено л.36), на ловната дружина в с.С., общ.П. било разрешено на 24.10. 2009 год. да извърши лов за отстрел на дива свиня в местността „***” в землището на с.с. Ловната дружина (по см. на чл.29,ал.1 и сл. от ЗЛОД) включвала общо 26 лица, като в разрешителното за 24.10.2009 г. били включени общо 14 ловци, в т.ч и председателя на дружината, между които

под пореден № 3 бил вписан и жалбоподателя И.Г.И.. На 24.10.2009 г. в съответствие с разрешителното бил извършен лов на дива свиня, след което ловците се прибрали по домовете си с уговорката, че ще се съберат отново в района на ловната хижа в с.С. около 18.00 ч. В уговореният час част от ловците, между които и жалбоподателя се събрали отново, направили си барбекю, като по-късно същата вечер отново се разделили. Във време, след което жалбоподателя вече си бил тръгнал, по неустановен по делото начин (извън този на пряк отстрел, доколкото това е прието и от прокурора в постановлението за отказ да се образува ДП) се твърди, че някои от останалите членове на ловната дружина открили и занесли в хижата труп на сърна, където го разфасовали и консумирали още същият ден. Оставили част от вътрешностите в метална чиния в самата хижа, а част от костите изхвърлили навън.

На 27.10.2009г. (т.е. 3 дни по-късно) служители от ДЛС "Черни Лом" П. извършвали обход в района на землището на с.С., община П.. Минавайки покрай ловната хижа на около 50 м. от нея актосъставителя Ил.В. и св.Р.Х. случайно забелязал крак от сърна и част от гръклян на сърна. Усъмнили се, че ловците от ловната дружина на с. С. са извършили някакво нарушение, респ. убили са сърна – дивеч, чийто отстрел бил забранен през този период, при което се обадили на председателя на ловната дружина и на св.Х.Х., за да дойдат да отворят хижата и да дадат обяснения за намерените вещи. След като председателя пристигнал и отключил хижата, длъжностните лица открили в чиния, поставена в шкаф за хранителни продукти: сърце и два бъбрека от сърна, както и няколко косъма от такова животно. Изискани били обяснения от председателя на ловната дружина, който първоначално споделил, че без да искат са убили сърната, след което я консумирали в хижата.

С оглед тези данни, служителите от ДЛС "Черни Лом" гр.П. съставили констативен протокол /приложен л.38/, уведомили и РУ на МВР Попово. На място пристигнал дежурен екип, който също извършил оглед, след което служителят П. изготвил писмена справка по ЗМ № 732/2009 год. /приложена л.26/, в която отразил същите фактически данни и я изпратил по компетентност за решаване от Районна прокуратура Попово. На 28.10.09 г. комисия, назначена от Директора на ДЛС "Черни лом" извършила сравнително изследване /виж протокол на л.11/ на намерените и описани в констативен протокол от 27.10.2009 г. вещи: крак с копито покрит с козина, предна лопатка обезкостена и вътрешни органи-сърце и 2 бр. бъбреци, при което установили по категоричен начин, че намерените останки принадлежат на животно от вида сърна. Част от участвалите в лова лица били извикани в сградата на РУ на МВР Попово, където написали саморъчни обяснения, като конкретно жалбоподателя И. отразил /л.32/, че *„... с пристигане на място заварихме кучетата да дърпат едно животно. След като разбрахме, че е сърне и установихме, че е умряло, решихме да се възползваме. Още същата вечер я изядохме на бунгалата...”*.

С постановление от 30.10.2009 г. прокурор от РП Попово приел, че липсват достатъчно данни за извършено престъпление по чл.237,ал.1 от НК, при което отказал образуването на досъдебно производство и препратил преписката по компетентност на Директора на ДЛС "Черни Лом"П. за евентуално ангажиране на административнонаказателната отговорност по чл.85 от ЗЛОД за ловците, участвали в лова. С уведомително писмо /приложено л.16/ жалбоподателят бил уведомен, че следва да се яви на 20.11.2009 г. в сградата на ДЛС"Черни лом" в гр.П.,за да му бъде съставен АУАН по чл.85 ЗЛОД с отбелязване,че при неявяване актът ще бъде съставен в негово отсъствие съгласно чл.40,ал.2 от ЗАНН. На известния по делото настоящ адрес в гр.В. Т. уведомителното писмо не било връчено, като видно от отбелязването на пощенският служител /л.17/ „пликът е непотърсен". Въпреки, че нарушителя не бил уведомен по надлежния ред и съответно не се явил на указната му дата и място, актосъставителя не съставил акта на 20.11.2009 г., а на 25.11.2009 г. /приложен л.14/. В хипотезата на чл.40,ал.2 от ЗАНН отговорността на жалбоподателя била ангажирана за извършеното от него административно нарушение по чл.85 от ЗЛОД, като в 3-дневния срок по чл.44,ал.1 от ЗАНН не постъпили писмени възражения. При тези обстоятелства било издадено и атакуваното в настоящия процес № 103/10.12.2009 г. на Директора на ДЛС „Черни Лом" гр.П.. Двукратно /виж обратни разписки л.18 и л.19/ били правени опити за връчване на НП на нарушителя, посредством изпращането му по пощата, като и при двата опита отново се оказало, че „пликът е непотърсен". В началото на м.януари 2010 г. нарушителят отишъл в сградата на ДЛС"Черни Лом" в гр.П., за да поднови ловния си билет. Без да му бъдат дадени обяснения му била отказана презаверка на билета, при което на 15.01.2010 г. заедно с адв.С. ***. Този път на нарушителя били връчени ЕДНОВРЕМЕННО акт и НП № 103/10.12.2009 г., които били подписани без възражения.

Фактичката обстановка беше установена от съда след преценка на показанията на актосъставителя В., свидетелите Х. и Р. (присъствал само при съставяне на акта), свидетелите Г. и Х. (изслушани по искане на защитата), както и от приложените и приобщени по делото по реда на чл.283 от НПК писмени доказателства. Възприетата от съда фактическа обстановка принципно не се оспорва от жалбоподателя, като обаче се твърди, че въз основа на нея актосъставителя [впоследствие и наказващият орган] са направили неправилни и незаконосъобразно правни изводи за извършено нарушение по чл.85 от ЗЛОД.

При така установеното от фактическа страна,от правна страна съдът намери, че **жалбата е ОСНОВАТЕЛНА** като констатира, че при реализиране на административно- наказателната отговорност са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила водещи до опорочаване на производството по налагане на административно наказание.

Първото и основно основание за законосъобразност на всяко НП е то да **бъде издадено от компетентен орган**, като компетентността може да произтича както пряко от закона [случай, в който се презюмира], така и да бъде делегирана. В производството пред районния съд (който в случая е въззивна инстанция), административнонаказващият орган на първо място трябва и е длъжен да докаже, че издаденото от него НП е съобразено с материалната му компетентност. Съгласно чл. 47, ал.1 от ЗАНН административни наказания могат да налагат: 1. ръководителите и организациите ..., на които е възложено да прилагат съответните нормативни актове или да контролират тяхното изпълнение; 2. длъжностните лица и органите, овластени от съответния закон или указ, а съгл.чл.47,ал.2 ЗАНН „ Ръководителите по буква "а" могат да възлагат правата си на наказващи органи на определени от тях длъжностни лица, когато това е предвидено в съответния закон, указ или ПМС. В настоящият казус, вмененото на жалбоподателя нарушение е по чл.85 от ЗЛОД, който в относимата норма на чл.96,ал.1 предвижда, че „... *наказателните постановления се издават от Министъра на земеделието и храните или от Министъра на вътрешните работи, или от упълномощени от тях длъжностни лица*”. Тази разпоредба урежда освен общото правомощие на ръководителя на посоченото ведомство, както и възможността на същия да делегират правата си по издаване на НП. В настоящият случай, атакуваното пред съда НП е издадено от Директора на ДЛС”Черни Лом” гр.П., който като орган НЕ Е ПОСОЧЕН в закона като компетентен да го издаде.

Делегирането на правомощия по чл.47,ал.2 от ЗАНН, във вр. с чл.96,ал.1 ЗЛОД следва да бъде доказано по несъмнен начин и това задължение не е самоцелно, а е свързано с основното право на нарушителя-правото му на защита, тъй като трябва да знае, че наказващият орган е компетентен и има право да му наложи съответното административно наказание. Следва да се отбележи още, че винаги когато НП се издава не от титуляра на правата, а от упълномощено лице и когато упълномощаването не е по силата на публикувани в ДВ изрични заповеди, разпоредбата на чл.57,ал.1,т.1 от ЗАНН вменява задължение за посочване освен данните на издалия го, но и основание, въз основа на което наказващият орган има право да издава НП. В контекста на изложеното, съдът приема, че материалната компетентност на наказващия орган нито е доказана, нито е обоснована, поради което издаденото НП се явява незаконосъобразно и следва да бъде отменено и само на това процесуално основание. Този правен извод намира опора и в редица решения на Административен съд Търговище, който като касационна инстанция например по к.н.д. № 73/2009 г. по аналогичен казус приема горните доводи за правилни и аргументирани и сочи, че „... *дори тези доказателства за компетентност на наказващия орган да бъдат представени пред настоящата инстанция, те са по съществуването на спора и следвало да бъдат представени пред РС Попово, а не при касационната проверка на решението му, тъй като променят фактическата обстановка и са в противоречие с чл. 219,ал.2 и чл.220 от АПК*” (л.27 от решението).

Освен това съдът намира, че са допуснати и няколко други също съществени нарушения на процесуални правила, ограничили правото на защита на нарушителя, като изцяло споделя подробните доводи на защитата намерили отражение в изготвената жалба и поддържани от адв.С. ***. Налице е особено съществено нарушение, свързано с издаване на НП при непредявен на известния нарушител акт за установяване на административното нарушение. Безспорно се установи, че адресът му за призоваване на известен – гр.В. Т., ул. *** № **, ап. *, на който действително поканите не са потърсени. При тези обстоятелства, вместо да пристъпи към връчване на акта по реда на чл.43,ал.4 от ЗАНН /посредством изпращането му в съответната общинска администрация по местоживееене/, наказващият орган е задълбочил допуснатото нарушение, издавайки атакуваното НП. Вместо съгл.чл.52,ал.2 от ЗАНН да върне АУАН за предявяване на нарушителя по надлежния ред, административнонаказващият орган директно е пристъпил към издаване на НП и налагане на административно наказание, без на нарушителя да бъде дадена възможност да се запознае със съдържанието на акта, да направи своите писмени възражения по чл.44,ал.1 от ЗАНН и евентуално да представи доказателства.По този начин грубо е нарушен принципът за правото на защита, с което се ползва всеки гражданин за защита на законните си права и интереси. Следователно следва да се приеме, че е налице допуснато самостоятелно нарушение, водещо до опорочаване на производството по налагане на административно наказание, поради неспазване на разпоредбата на чл.52,ал.2 от ЗАНН. Това нарушение на правото на защита е съществено и не подлежи на саниране в последващите стадии на административно- наказателното производство, поради което и само на това основание съставените акт и НП се явяват незаконосъобразни и следва да бъдат отменени.

Наред с посоченото по-горе и независимо от доводите на защитата на нарушителя, съдът констатира и друго съществено нарушение на материалния закон също самостоятелно водещо до отмяна на НП, изразяващо се в следното:

При извършеният оглед на 27.10.2009 г. /констативен протокол л.38/ актосъставителят е възприел като елемент от фактическата страна на извършеното нарушение, че *„...една от стаите, в горния ляв шкаф за продукти и хранителен инвентар се намираше чиния тип „алпака” с вътрешни органи-сърце и два бъбрека, по които видимо имаше и козина от сърна*”, т.е. още към него момент и преди извършване на сравнителното изследване на веществените доказателства от 28.10.2009 г. е било несъмнено ясно и безспорно, че налице са били разпознаваеми части от сърна. Въпреки това ангажирайки отговорността на нарушителя по чл.85 от ЗЛОД актосъставителят е приел, че всъщност И.Г. заедно с останалите ловци са укрили като съизвършители 1 бр. убит дивеч-сърна, без да са уведомили компетентните органи. Видно от визираната норма на чл.85 от ЗЛОД е, че законодателя е разграничил в отделни хипотези укриването на дивеч, от укриването на разпознаваеми части от такъв дивеч. В съставеният акт обаче

няма подобно детайлизиране посредством разграничаване и посочване на конкретното предложение, което очевидно не е това визирано от актосъставителя. За настоящият съдебен състав не става ясно на основание на коя правна норма и за какво всъщност административно нарушение наказващият орган е санкционирал жалбоподателя, тъй като от една страна в акта, респ. и в НП се твърди, че И.Г. е укривил 1 бр. убит дивеч-сърна, а от друга в хода на съдебното дирене са установява, че става въпрос за разпознаваеми части от сърна, а не за цяло животно.

С оглед използваната законодателна техника е видно, че нормата на чл.85 от ЗЛОД съдържа два алтернативни състава /хипотези/ на административно нарушение наказуеми с идентична по размер санкция. В конкретният случай не става ясно коя всъщност хипотеза е имал предвид наказващия орган при ангажиране на административно-наказателната отговорност на нарушителя – за укриване на животно или за укриване на разпознаваеми части от него, като това е следвало да стане чрез надлежно текстово и цифрово изписване и по начин разбираем както за нарушителя, така и съдебния състав. След като не го е сторил (респ. сторил го е по крайно неясен и противоречив начин) съдът приема, че липсва съответстваща на нарушението (по арг. от чл.57,ал.1,т.7 от ЗАНН) санкция, поради атакуваното НП се явява изцяло незаконосъобразно и на това основание.

В заключение съдът намира за необходимо да отбележи, че намира за неоснователно позоваването на адв.Григоров на събраните в хода на предварителната проверка писмени обяснения от членовете на ловната дружина, в частност констатирани противоречия между тях и установеното в хода на съдебното дирене – противоречия, достатъчни според него за спиране на производството поради данни за престъпление против правосъдието. Действително по преписка по ЗМ № 732/2009 г. са изискани и приложени саморъчни писмени обяснения от няколко от членовете на ловната дружина, между които и жалбоподателя И.Г.И.. Тези обяснения обаче НЕ МОГАТ да бъдат приобщени към доказателствената съвкупност, тъй като не може да се приеме, че става дума за някакво валидно извършено процесуално-следствено действие по смисъла на НПК, към който препраща чл.84 от ЗАНН. Не е установено пред кого всъщност са дадени тези обяснения, в какво качество на лицето, което ги е дало, поради което не може посредством позоваване на постановление за отказ да се образува ДП на прокурор от РП Попово, на тези обяснения да се придаде процесуална стойност по начин, че да доведат до негативни последици за всяко едно от лицата, които ги е дало.

При посоченото по-горе съдът приема, че допуснатите нарушения в акта и НП са от вид, който не може да се преодолее евентуално в последващ стадий на административно-наказателното производство. Налице са няколко самостоятелни нарушения на чл.52,ал.2 и чл. 57,ал.1 от ЗАНН, при

констатирането на които съдът **ОТМЕНЯ** обжалваното НП като незаконосъобразно, без да се произнася по съществува на правния спор.

Водим от горното и на основание чл.63,ал.1 от ЗАНН, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯВА наказателно постановление № 103/10.12.2009 г. на Директора на ДЛС „Черни Лом”, с което на И.Г.И. ***, ЕГН-***** за нарушение по чл.85 от ЗЛОД са наложени административни наказания „глоба” в размер на 200 лв. /двеста лева/ и „лишаване от право на лов” за срок от 3 /три/ години, **като НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО.**

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, пред Търговишки административен съд на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава дванадесета от АПК.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Решението не е обжалвано, поради което е влязло в сила.